

Ur **Utanför mitt fönster** av Mattias Andersson

Och om man springer, springer, springer i en mardröm, bort från dom jagande käftarna

Fast benen inte rör sig...Eller man skriker, skriker, skriker men inte ens ett pip kommer ut...

Eller som att slå och slå och slå besinningslöst mot någon som ändå står leende kvar...så kan ibland kampen mot, - ja olyckan vara... Man blir full, man blir drogad, man blir galen, man flippas ut, man får spel, man blir hysterisk, man skriker sanningar...Och det enda man slutligen möts av, det enda det slutligen leder fram till. Är att man åter sitter där vid sitt frukostbord, tar bussen till jobbet, tar bussen tillbaka hem från jobbet, och efter några ursäkter, bortförklaringar om personalfest, lite för starkt bål, felinställd influensamedicin, feberhallucinationer, så blir man åter stående i sitt kök

Och ser ut genom fönstret...Man blir stående och ser ut genom fönstret... Man blir stående och ser ut genom fönstret...